

Sygn. akt IV U 1015/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: st.sekr.sądowy Jerzy Stępień

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 25 lipca 2012 roku nr (...)

w sprawie S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę

oddala odwołanie.

Sygn. akt IVU 1015/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 maja 2013 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 25 lipca 2012 r. odmówił S. K. przedłużenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 z późn. zm.) wskazał, iż komisja lekarska ZUS - orzeczeniem z dnia 09.07.2012 r. stwierdziła, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy.

S. K. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, domagała się ponownego rozpoznania sprawy i zmiany niekorzystnego rozstrzygnięcia. Na uzasadnienie swojego żądania odwołująca szeroko opisała stan zdrowia i wskazała, że nie jest w stanie podjąć zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

S. K. urodzona w dniu (...)r. ma wykształcenie podstawowe ukończyła kurs o specjalności tkacz, pracowała jako tkacz, wytwórca wikliny, chałpniczo przy wyrobie produktów z drewna do 1996 r. Odwołująca w okresie od 13.06.1997 r. do 30.04.2012 r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u S. K. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu okulistyki, reumatologii, neurologii i psychiatrii.

Na podstawie wyników badań, w tym po wykonaniu osobistego badania specjalistycznego i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły okulista stwierdził, że S. K. choruje na:

- krótkowzroczność OPL z przewagą OL, astygmatyzm krótkowzroczny OPL, zaćmę starczą.

Odwołująca z przyczyn okulistycznych jest zdolna do pracy zgodnie z kwalifikacjami.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołująca od dzieciństwa posiada wadę wzroku, jest przystosowana do noszenia okularów. Ostrość wzroku 0,6 w OP w optymalnej korekcji okularowej pozwala na podjęcie pracy zarobkowej. Ostatnio pracowała w rolnictwie i nadal może wykonywać pracę. Przeciwwskazane są prace wymagające dużego wysiłku fizycznego. Odwołująca jest zdolna do pracy zarobkowej, którą do tej pory wykonywała. Okulistycznie bez zmian.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 7 as/

Na podstawie wyników badań, w tym osobistego badania odwołującej i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły neurolog i reumatolog rozpoznali u odwołującej:

- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym bez upośledzenia funkcji.

Odwołująca z uwagi na stan zdrowia nie jest niezdolna do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, rozpoznane schorzenia w ich obecnym stanie zaawansowania nie upośledzają sprawności odwołującej. Nie jest ona niezdolna do pracy zarobkowej zgodnie z poziomem kwalifikacji. Ruchomość kręgosłupa jest prawidłowa, próba Romberga ujemna, objawy rozciągowe są ujemne, siła mięśniowa prawidłowa, chód prawidłowy. Nie stwierdza się zaników mięśni, odruchy głębokie w kończynach górnych i dolnych są symetryczne – dość żywe. Czucie jest prawidłowe. Badanie Rtg odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dnia 19.01.2012 r. wskazuje na zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego z dyskopatią na poziomie L4-L5. Pod względem neurologicznym i reumatologicznym brak podstaw do uznania długotrwałej niezdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami. Stwierdzone zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego nie dają podstawy do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy. Wskazane dalsze leczenie i rehabilitacja. Przeciwwskazana ciężka praca fizyczna.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 12-14 as/.

Na podstawie wyników badań, w tym osobistego badania odwołującej i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły psychiatra rozpoznał u odwołującej:

- zaburzenia depresyjne.

Odwołująca z uwagi na stan zdrowia jest zdolna do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami od 01.05.2012 r. Nie stwierdzono choroby psychicznej w rozumieniu psychozy.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołująca pozostaje w leczeniu psychiatrycznym ambulatoryjnym od 1996 r. z rozpoznaniem początkowo zaburzeń nerwicowych, następnie zaburzeń depresyjnych, a ostatnio organicznych zaburzeń nastroju. Jak wynika z dokumentacji medycznej przebieg choroby jest zmienny, występują okresy poprawy i nasilenia objawów. W czasie badania psychiatrycznego nie stwierdzono istotnych odchyśleń od stanu prawidłowego: w tym nasilonych zaburzeń nastroju, zaburzeń funkcji poznawczych, zaburzeń psychotycznych. Obecny stan psychiczny

oraz funkcjonowanie nie dają podstaw do uznania odwołującej za niezdolną do pracy zarobkowej zgodnie z poziomem kwalifikacji od dnia 01.05.2012 r.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 19-21 as/.

Wydane w tym zakresie opinie biegłych sądowych Sąd uznał za trafne i dostatecznie wyjaśniające przedmiot sporu, gdyż zostały wydane przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołująca, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Organ rentowy nie kwestionował opinii. Odwołująca kwestionowała opinie polemizując z wnioskami biegłych. Sąd nie podzielił jej zastrzeżeń do opinii biegłych uznając, iż wszystkie opinie w pełni zasługują na uwzględnienie jako prawidłowo przeprowadzony dowód sądowo-lekarski zwłaszcza, iż zastrzeżenia odwołującej nie miały merytorycznego charakteru ograniczając się do negacji wniosków biegłych. W przekonaniu Sądu zastrzeżenia zgłoszone przez odwołującą nie znajdują potwierdzenia w świetle analizy przedmiotowych opinii. W opiniowaniu sądowo-lekarskim zdaniem Sądu istotne znaczenie ma bowiem stopień naruszenia funkcji organizmu spowodowany stanem lub procesem chorobowym w odniesieniu do zdolności bądź niezdolności do pracy. Natomiast mnogość rozpoznanych schorzeń, stałe leczenie – nie przekładają się automatycznie na stopień zdolności do pracy. Subiektywne odczucia odwołującej muszą być oceniane w toku badania klinicznego i obiektywnie zweryfikowane. Obiektywna weryfikacja nie zawsze jednak spełnia oczekiwania stron zwłaszcza w postępowaniu w sprawach rentowych - co jednakże nie przesądza automatycznie, że opinia wydana jest z naruszeniem obiektywizmu i bezstronności.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. K. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 25 lipca 2012 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej

pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

W myśl art. 107 powołanej ustawy prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

W wyroku z dnia 12 lipca 2005 r. Sąd Najwyższy II UK 288/04 podkreślił, że istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi samodzielnej przyczyny uznania częściowej niezdolności do pracy, chociaż w pewnych okresach wymaga czasowych zwolnień lekarskich (OSNP 2006/5-6/99).

Przedmiotem postępowania było ustalenie czy ubezpieczona, ze względu na stan zdrowia jest niezdolna do pracy, czy też jest zdolna do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej ZUS i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

W toku postępowania sądowego ubezpieczona została poddana badaniu przez biegłych okulistę, neurologa, reumatologa i psychiatrę. Sąd w oparciu o ich opinie stwierdził u odwołującej brak od dnia 01.05.2012 r. niezdolności do pracy w wykonywanym i wyuczonym zawodzie tkacz, chałpnicstwo przy wyrobie produktów z drewna, pracownik fizyczny jako jednej z niezbędnych przesłanek prawa do renty, o której mowa w art. 57 ust. 1 pkt. 1 powołanej ustawy.

Rozpoznane u odwołującej schorzenia w ich obecnym stanie zaawansowania nie upośledzają jej sprawności. Istniejąca poprzednio niezdolność do pracy ustała. W badaniu układu ruchu ruchomość kręgosłupa jest prawidłowa, próba Romberga ujemna, objawy rozciągowe są ujemne, siła mięśniowa prawidłowa, chód prawidłowy. Nie stwierdza się zaników mięśni, odruchy głębokie w kończynach górnych i dolnych są symetryczne – dość żywe. Czucie jest prawidłowe. Badanie Rtg odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dnia 19.01.2012 r. wskazuje na zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego z dyskopatią na poziomie L4-L5. Pod względem neurologicznym i reumatologicznym brak podstaw do uznania długotrwałej niezdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami. Stwierdzone zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego nie dają podstawy do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy. Wskazane dalsze leczenie i rehabilitacja. Przeciwwskazana ciężka praca fizyczna. Odwołująca od dzieciństwa posiada wadę wzroku, jest przystosowana do noszenia okularów. Ostrość wzroku 0,6 w OP w optymalnej korekcji okularowej pozwala na podjęcie pracy zarobkowej. Ostatnio pracowała w rolnictwie i nadal może wykonywać pracę. Przeciwwskazane są prace wymagające dużego wysiłku fizycznego. Odwołująca jest zdolna do pracy zarobkowej, którą do tej pory wykonywała. W czasie badania psychiatrycznego nie stwierdzono istotnych odchyśleń od stanu prawidłowego: w tym nasilonych zaburzeń nastroju, zaburzeń funkcji poznawczych, zaburzeń psychotycznych. Obecny stan psychiczny oraz funkcjonowanie nie dają podstaw do uznania odwołującej za niezdolną do pracy zarobkowej zgodnie z poziomem kwalifikacji od dnia 01.05.2012 r.

Pozostałych warunków z art. 57 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołująca nie spełnia przesłanek z art. 57 i na podstawie art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm) oraz art. 477¹⁴ §1 kpc należało orzec jak w sentencji wyroku.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)